

MĚRUL SI PĚRUL.

A. *Asemănări*. Amîndoui sînt pomi foarte prețioși omului, care îi sădește, îi altoește și îi înobilează cu mare îngrijire. Amîndoui sînt prea plăcuți primăvara prin podoaba florilor lor, vara și toamna prin fructele lor bune la gust. In amîndoui petrec paseri cîntătoare și vesele. Ei dau lemn bun pentru mobile și foc. Sînt mai multe soiuri de meri și de peri (pădurești, creștîi, pergamuți etc.).

B. *Deosebiri*. Pěrul este de regulă mai drept și mai înalt de cît měrul. Acesta are o coroană în formă de piramidă, acelea mai mult în formă de ou. Pěrul are flori albe, měrul roșatic. Pěrul înflorește mai nainte de cît měrul. Fructele pěrului numite pere sînt mai lungurețe, ale měrului numite mere sînt mai rotunde. Perele sînt foarte sucoase și nu se pot ținea mult. Merele însă pot de multe ori să se păstreze un an întreg. Din mere se poate face vin și oțet, din pere nu se poate etc.

Să se compare stejarul cu fagul etc.

LUNA, O ICOANĂ A VIETEI OMENEȘTI.

La ivirea sa pe cer, luna este o fâșie de lumină gingașă și slabă. Însă ea crește din zi în zi și se face rotundă, pînă își arată discul său întreg luminos. Cîte odată o acopere norii și ea pare că și ascunde fața. Dar norii trec mai departe și luna strălucește într'o lumină nouă. Când luna a ajuns în culmea creșterii sale, începe iar să scadă. In cele din urmă pierd din'naintea noastră. Într'o altă lume ea strălucește din nou.

Când omul intră în viață, el e mic, delicat și slab. El crește din zi în zi, din an în an și se face mai mare și mai tare. La vîrsta bărbătească el stă pe treapta cea mai înaltă de dezvoltare și putere, atît în privința corporală cît și a minții. El strălucește prin capacitățile și cunoștințele sale. Dar viața sa nu curge fără nori.